

Очи си бѣше в' дѣте встѣлила
 Съзная влага вѣчь не течѣше
 Отъ плачь ся бѣше та неушила
 Принесена несвѣтно мълчѣше!

Чюдно прѣсилное впечатленіе
 Глави злодѣйскы ѝ докарахъ,
 Сладко є праведн' отмщєніе
 Чюства внезапно ѝ сж възвѣрнѣхъ!

Яростіхъ тѣх' остро глѣдаше
 Горко свое наранено сѣрдце
 Временно бѣдная наслаждаше,
 Пламенно бѣ ѝ румѣно лице!

„Вышній Боже! справедливый!
 Никой сждбѣ твоѣхъ не отбѣгва!
 Казнишь виновны ты всеилный!
 Нищо отъ тебе не ся укрива!

„Азъ си отивамъ вѣчь задоволна
 Чядо любезно тамъ да съдружа,
 Нѣщѣ да бѣдѣ ту неутѣшна,
 Тамо є казвѣтъ се правда Божа!“

Сія изрѣче бѣдная жена
 Очи прихлупи, падна на землѣ!
 Нѣжна ѝ душа скоро излѣзна
 Сладка є смѣрт' отъ добрѣхъ волѣхъ!